12/03/2019

Συγκλονίζει η προφητεία του Γέροντα Σωφρονίου: “Το 2020 πρωτεύουσα της Ελλάδας θα είναι η Κωνσταντινούπολη”

/ Ορθόδοξες Προβολές

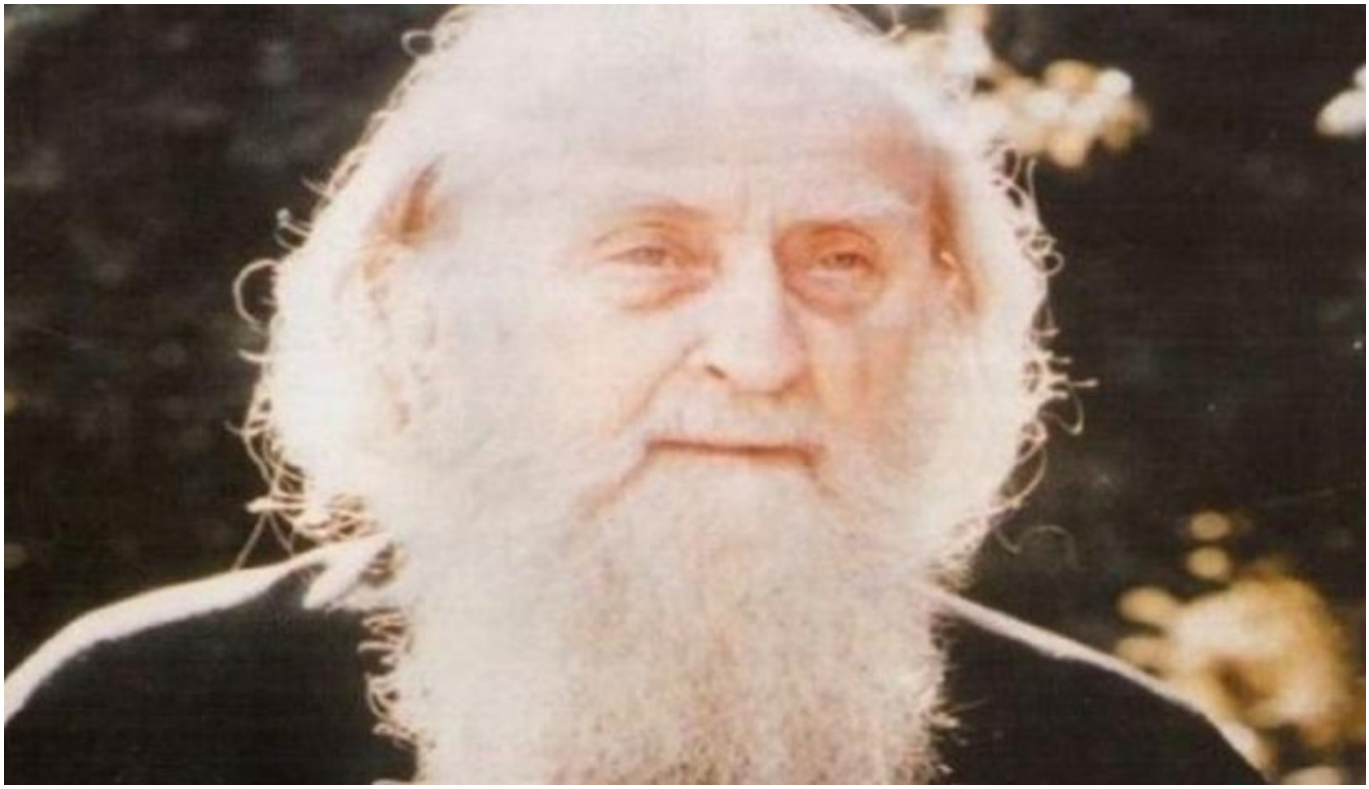

Ποια η συγκλονιστική προφητεία του Γέροντα Σωφρονίου του Έσσεξ;

Το μέλλον της Κωνσταντινούπολης είναι προδιαγεγραμμένο και αναπόφευκτο, σύμφωνα με τις προφητείες των γερόντων του Αγίου Ορους, ακόμα κι αν στις μέρες μας φαντάζει απίθανη μια θεαματική εξέλιξη των πραγμάτων.

Από τον άγιο Κοσμά μέχρι και σύγχρονους πατέρες του Αγίου Ορους, κοινή πεποίθηση όλων είναι ότι όταν τελειώσουν τα μεγάλα δεινά που θα προηγηθούν η Βασιλεύουσα θα περάσει -ή θα επιστρέψει, όπως λένε- στα ελληνικά χέρια.

Είναι συγκλονιστική η προφητεία για την τύχη της Πόλης των πόλεων που αναφέρεται στο 2020 και προέρχεται από έναν από τους πιο σεβάσμιους Αγιορείτες πατέρες, τον Ρώσο ιερομόναχο Σωφρόνιο Σαχάρωφ, τον οποίο επικαλούνται πολλοί γέροντες.

«Κρατάτε την Ευχή, έρχονται συγκλονιστικά γεγονότα. Θα υπάρξει (αρχικά)

διοίκηση της Πόλεως από τρεις επιτρόπους, ένα Ευρωπαίο, έναν Ρώσο και έναν Ελληνα, όμως μετά από αυτό θα υποδειχθεί ο βασιλεύς.

Το 2020 πρωτεύουσα της Ελλάδος θα είναι η Κωνσταντινούπολη!» διέβλεψε ο χαρισματικός πατέρας, όπως μαρτυρούν στις μέρες μας πολλοί μοναχοί για τον Σωφρόνιο του Εσσεξ, που ίδρυσε μοναστήρι μετά την αποχώρησή του από τη Μονή του Αγίου Παντελεήμονος στην Αθωνική Πολιτεία.

Τα χρόνια στο Παρίσι

Ο γέροντας Σωφρόνιος Σαχάρωφ έζησε μια πολυτάραχη και γεμάτη ταξίδια ζωή. Γεννήθηκε στις 22 Σεπτεμβρίου του 1896 στη Μόσχα και αρχικά ασχολήθηκε με τη ζωγραφική, ενώ παραδόξως στα πρώτα του βήματα αναζήτησης είχε στραφεί προς τον βουδισμό και τον ινδουισμό, μέχρι που διαπίστωσε ότι τις απαντήσεις που έψαχνε τις έβρισκε μόνο στην Ορθοδοξία.

Στα 25 του χρόνια βρέθηκε στη Γαλλία αναζητώντας εργασία ως ζωγράφος και εντάχθηκε στους καλλιτεχνικούς κύκλους της χώρας.

«Ημουν στο Παρίσι, τα είχα όλα, ζούσα με τον καλλιτεχνικό κόσμο του Παρισιού και συμμετείχα σε όλες τις εκδηλώσεις. Ομως, τίποτα δεν μου έδινε χαρά και ανακούφιση. Μετά από κάθε εκδήλωση του καλλιτεχνικού κόσμου είχα μέσα μου κενό και αγωνία.

Ο λογισμός μου μού έλεγε πως κάτι πρέπει να κάμω, για να φύγω από το αδιέξοδο που με συνείχε» είχε πει ο ίδιος για εκείνη την εποχή και συνέχιζε:

«Ενα βράδυ, έπειτα από μία διασκέδαση, ανέβαινα στο σπίτι μου με σκυμμένο το κεφάλι και αργό βήμα. Ελεγα πως αυτή η ζωή είναι βάναυση, είναι ανιαρή».

Η σκέψη να γίνει μοναχός κυριάρχησε μέσα του και αρχικά εντάχθηκε στο Θεολογικό Ινστιτούτο του Αγίου Σεργίου. Ομως εκεί, όπως έλεγε αργότερα, όταν κατέληξε στο Αγιον Ορος, «όλοι μιλούσαν για Θεό, αλλά Θεό δεν είδα, ενώ όταν πήγα στο Αγιον Ορος κανείς δεν μιλούσε για Θεό και όλα έδειχναν τον Θεό»!

Το 1929, έχοντας ήδη τέσσερα χρόνια στη Ρωσική Μονή του Αγίου Παντελεήμονος στο Αγιον Ορος, γνώρισε τον άγιο Σιλουανό τον Αθωνίτη, ο οποίος έγινε ο πνευματικός του.

Το 1938 απομονώθηκε στα Καρούλια για αυστηρή πνευματική άσκηση έως το 1963, που αποχώρησε από το Αγιον Ορος, ταξίδεψε στο εξωτερικό και ίδρυσε μια χριστιανική αδελφότητα. Τελικά, στο Εσσεξ της Αγγλίας ανήγειρε μοναστήρι αφιερωμένο στον Αγιο Ιωάννη τον Πρόδρομο και έμεινε εκεί ως την κοίμησή του

το 1993, σε ηλικία 97 ετών.